

Таланти родини Комарів

Галина КОМАР веда курси в навчальному центрі Сарненського районного центру зайнятості, випустила декілька груп квіткових. Коли вийшли швачки, навчала їх оздоблювати одяг квітами, шкірою тощо. Саме там її побачила методист Сарненського будинку дітей і молоді Галина Бікус, яка прийшла на дипломний захист робіт слухачів. Вона завжди була зацікавлена в тому, аби зібрати в позашкільному закладі творчу команду, шукала талановитих і неординарних особистостей. Галину Комар охарактеризувала як новатора, шукачку нових форм і методів роботи. Сказавши, на шкільних канікулах вона провела творчі тижні для дітей, коли впродовж трьох днів учні працювали самостійно.

2 стор.

Таланти родини Комарів

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Після того організували виставку робіт. А нагороджувала й визначала кращик із них комісія працівників БДМ незвичним способом. Спочатку називали місце витвору, а потім просили представитися її автору, якого не зазначали на роботі. Юні гуртківці були у захваті від такої об'єктивності, що викликала багато хвилювань і емоцій. А під час наступних канікул на заняття вже запросили батьків і бабусь, які виготовляли вироби разом зі своїми дітьми й також були нагороджені грамотами. Відтак спілкувалися за часом із солодоцями.

От і цьогоріч на осінніх канікулах Галина Іванівна з вихованцями завітали в Сарненський історико-краєзнавчий музей, аби перейнятися особливою атмосферою, що дасть нові ідеї. Тут і зустрілася з майстринею. Діти виготовили оберіг, панно зі шкіри та природних матеріалів, картини, що подарували музейному закладу з нагоди 42 річниці від дня заснування.

Шестикласниця Сарненської ЗОШ № 2 І-ІІІ ступенів Катерина Красовська розповіла про справу, якою зосереджено займається:

— Щоб зробити картину зі шкіри, треба спочатку виготовити шаблон. Далі вирізає лелюстки (кожна проходить термообробку) разом із Зоріною Оленою і формували з них квітку. За бажанням рамку картини можна пофарбувати.

Зауважу, що Катя також гарно грає на скрипці (навчається в Сарненській дитячій музичній школі) і не вважає, що батьки аж занадто її завантажують. Навпаки, дівчинці це подобається. Каже, улюблені заняття й у навчальні допомагають.

За столом схилилися над завданням учні Сарненського НВК «Школа-колегіум» ім. Т.Г. Шевченка Ольга Дударик і Каріна Михайлишина, Ольга Пощайло й Віка Мартинюк, Сарненської ЗОШ № 2 І-ІІІ ступенів – Вікторія Кіба й Ольга Шейха, восьмикласниця Сарненського районного ліцею «Лідер» Маргарита Корзун, а також донька майстрині Єлизавета, вихованка Сарненської гімназії.

Одразу зазначу, що в позашкільному закладі працює творча родина Комарів. Галина з чоловіком виростили в одному селі, дружили у школі. Потім Віктор здобував освіту в Національному університеті водного господарства та природокористування (НУВГП) у Рівному, а Галина – у вищому художньому професійному училищі селища Гриців Хмельницької області (за фахом – вишивальниця). Після закінчення інституту молодий інженер трудився на комбінаті «Будіндустрія» в Сарнах, аж поки підприємство розформували. До будинку дітей і молоді шлях був довгим. Його не могли не запросити сюди, адже руках Віктора Степановича підкоряється дерево, що перетворюється на чудові мистецькі витвори. І коли спостерігаю за численною кількістю дітей, які хочуть відвідувати його гурток, ще раз переконаюся у тому, що кожна людина має призначення. Бачила робити вішалки, стільці, столи Віктор нині передає підопчним. Хлопчики добре розуміють, що їхнє улюблене заняття в майбутньому зможе стати джерелом прибутку, а також зекономити кошти в родинному бюджеті на нові меблі. І не тільки. Так, сини подружжя Влад навчається на четвертому курсі у ВПУ № 22 міста Сарни, майбутній автомеханік. Серед одногрупників багато тих, хто ходив на гурток до його батька. І коли майстер дав самостійно виконати завдання з використанням штангенциркуля, всі справилися з ним. Тож навіть в професійному закладі знадобилися отримані знання.

Донька Ліза відвідує гурток, що веде мама, не так часто, як її того хотілося б, більше працює з нею вдома. У дівчинки нестандартні оригінальні малюнки. До речі, мама й донька разом прикрашали торговельний заклад (кафе), відкритий у селі Чудель. Зробили величезно зі шкіри, створивши незвичну й затішну атмосферу.

Здобувши практику в Сарненських ЗОШ № 2 і 4, Галина трудиться в БДМ уже понад десять років. Одразу стала керівником гуртків «Оберіг» і «Вишивка». На

Поділлі вивчила в училищі орнаменти краю, багато вишивала хрестиком, тепер – переважно гладдю й стрічками. Не одне плаття виготовила собі й оздобила стрічками. Також виготовляє прикраси, подібних яким не побачите ніде. Потім почала з учнями робити вироби зі шкіри. А ще останнім часом захоплюється технікою стімпаку: дарує зламаній техніці та розбитим іграшкам нове життя. Унікальні й знаки зодіаку, зроблені майстринею з гайок, годинникових механізмів і деталей телевізора. І навіть від зношених старих сумок і взуття. А ви де-небудь бачили рибок на колесах? З великим захопленням та інтересом розглядали незвичні вироби уміліці присутні на святкуванні Дня міста, особливо чоловіки. Складається враження, що вироби лежали років тридцять на дні моря й перетворилися на дорогі антикваріати.

Процес виготовлення незвичайних робіт нагадує збирання пазла, каже Галина. Вона не робить ескізи, просто бере будь-яку деталь і дивиться, що до неї краще підійде, потім окремо приклеює ту чи іншу зачастину гарячим клеєм або й простим. Покриває роботу аерозольною фарбою золотого або срібного кольору.

Стімпаку – не єдине захоплення майстрині. Ще декупаж, яким зацікавилися і діти, став сімейною творчою справою. Чоловік виготовляє кухонні дощечки, стільчики, а вона їх оздоблює. Хто побував у подружжя вдома на кулі, розповідають, що вона ексклюзивна.

У Галині Іванівні недавно не стало батька, від якого в спадок отримала незвичайний талант. Іван Бережний дуже гарно малював і ліпив, особливо з тіста. Пам'ятає, як мама в дитинстві випікала пиріжки. Розкачувала тісто, скляною вирізувала кружечки, і тут заходив тато й починалося диво. Брав один кружечок у руки й за секунду з нього робив поросятко з вушками й зарученим хвостиком, піднімав другий – готувий коник, і робив це надто швидко. Дітляки придивувалися до нього, і з'являлася ціла група випічених із тіста тваринок, що випікали в печі. З нетерпінням чекали, поки вони зарум'яняться. Так само швидко батько малював шаржі.

Подружжя Івана та Галини Бережних народило та виховало шестеро дітей. Разом із сестрою Оксаною, художнім керівником Коростького будинку культури, Галина співала дуєтом. Усі вже створили власні родини, тож тепер в її мамі, Галині Антонівні, 15 онуків і десять правнуків.

А щодо нових технік, упевнена Галина, то вони десь її ще чекають. Серед них кіну-сайга – мистецтво створення виробів із різноманітних клатків тканини, що вимагає багато часу. Основою може бути будь-яка форма з пінопласту. В ній прорізають лінії контурів малюнка. Клатки тканини вирізають із прилусками, відповідно до узору, а краї заправляють у прорізані отвори. У Японії, пояснює, це роблять на дерев'яних дощечках, а полістирол – полегшений варіант, його добре різати. Також приваблює техніка терра. Думаю, з часом ми не тільки почнемо про них і Галину Комар, а й побачимо.

Марія КУЗЬМИЧ.

Фото на 1-й стор. Василь СОСЮКА.